

0 Świętych i o świętości

Kim jest święty? Może to człowiek, który nie popełnia grzechu? Może ktoś, kto zawsze jest posłuszny Panu Bogu. Może święty to człowiek idealny? Nie. Świętość nie jest dla wybranych, do świętości powołany jest każdy z nas. Być świętym to osiągnąć zbawienie. Świętymi są ci, którzy żyją z Bogiem w niebie. Niektórzy z nich zostali wyniesieni na ołtarze, to znaczy, że przez ich wstawiennictwo oddajemy cześć Bogu Jedynemu. Ale jest wielu świętych bezimiennych, którzy oficjalnie nie zostali kanonizowani a żyją przecież z Chrystusem w niebie. Dlatego właśnie święty i katolicki Kościół ustanowił Dzień Wszystkich Świętych, czyli wspomnienie wszystkich mężczyzn i kobiet, którzy osiągnęli już Niebieskie Jeruzalem. W tym dniu modlimy się szczególnie za ich wstawiennictwem. Na Soborze Watykańskim II mocno zaakcentowano wstawiennictwo świętych: [...] *ponieważ mieszkańcy nieba, będąc głębiej zjednoczeni z Chrystusem, jeszcze mocniej utwierdzają cały Kościół w świętości, nieustannie wstawiają się za nas u Ojca, ofiarując Mu zasługi, które przez jedynego Pośrednika między Bogiem i ludźmi, Jezusa Chrystusa, zdobyli na ziemi. Ich przeto troska braterska wspomaga wydatnie słabość naszą. Umierając św. Dominik pouczał swoich braci: Nie płaczcie, będziecie mieli ze mnie większy pożytek i będę wam skuteczniej pomagał niż za życia.* Jeśli ktoś ci bliski odszedł już z tego świata i dostał się do nieba, również jest świętym, chociaż nie został oficjalnie wyniesiony na ołtarze. Ale Uroczystość Wszystkich

Świętych ma również mobilizować nas do osiągnięcia świętości, ma nam przypominać, że świętość nie jest powołaniem wybranych, ale, że każdy katolik jest do niej nieustannie wzywany. *Bądźcie święci, bo Ja jestem święty* – przypomina nam nasz Stwórca. Świętość jest bowiem powołaniem, ale i zadaniem. Papież Paweł VI przypominał, że wierzymy we wspólnotę *wszystkich wiernych chrześcijan, a mianowicie tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba, i że wszyscy łączą się w jeden Kościół; wierzymy również, że w tej wspólnocie mamy zwróconą ku sobie miłość miłosiernego Boga i Jego świętych, którzy zawsze są gotowi na słuchanie naszych prośb. Dlatego też mówimy w teologii o Kościele tryumfującym (święci w niebie), Kościele oczyszczającym się (dusze w czyśćcu) i Kościele walczącym (wierni przebywający na ziemi).*

W tym czasie przeżywamy jeszcze jeden szczególny dzień – Dzień Zaduszny. Jest to moment w ciągu roku liturgicznego, w którym szczególnie modlimy się za naszych zmarłych, prosząc dla nich o dar zbawienia. Tego dnia modlitwa całego Kościoła w wyjątkowy sposób dotyka dusz czyśćcowych pomagając im w ten sposób przygotować się na spotkanie z naszym Panem w niebie. Od wieków tradycja świętego i katolickiego Kościoła daje nam w tych listopadowych dniach możliwość uzyskania odpustu zupełnego. W tym trudnym czasie, Dekretem Penitencjarii Apostolskiej, możliwość uzyskania odpustu zupełnego otrzymujemy w całym miesiącu listopadzie: **W bieżącym roku, w aktualnych okolicznościach spowodowanych pandemią COVID-19, odpusty zupełne dla wiernych zmarłych będzie można uzyskać przez cały listopad, przy zmienionych warunkach i dostosowanych do sytuacji dziełach pobożnych, aby zapewnić bezpieczeństwo wiernych. Odpust taki możemy uzyskać pod zwykłymi warunkami: nawiedzenie cmentarza, Ojciec nasz, Wierzę w Boga, modlitwa według intencji Ojca Świętego, stan łaski uświęcającej i przyjęcie Komunii świętej danego dnia. Korzystajmy z tego wielkiego daru, aby wyjednać naszym zmarłym jak najszybsze spotkanie z Bogiem w niebie. [ks. Wikary]**